

і закінчуючи параметрами обмежень, за яких реструктуризація в даному напрямку зазнає невдачі.

УДК 658

О.В. Василенко, ст. викладач
А.О. Кіблицький, Б.Ю Коцюруба, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ІНФОРМАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У СИСТЕМІ ПІДПРИЄМСТВА

Новітні досягнення в галузі мікроелектроніки сприяють впровадженню нових концепцій в організацію інформаційних служб. Однією з таких концепцій є інформаційний менеджмент.

Концепція інформаційного менеджменту об'єднує наступні підходи:

1. Економічний підхід, який розглядає питання залучення нової інформації, виходячи з уявлень корисності і фінансових витрат.

2. Аналітичний підхід, що базується на аналізі потреб користувачів інформації і комунікації.

3. Організаційний підхід, що розглядає інформаційні технології в контексті їх впливу на організаційні аспекти.

4. Системний підхід, що розглядає обробку інформації, виходячи з цілісного, системно орієнтованого, всеохоплюючого процесу обробки інформації в організації і приділяє особливе значення оптимізації комунікаційних каналів, інформації, матеріальних засобів, методів роботи, витрат.

З позиції системного підходу інформаційний менеджмент повинен охоплювати систематичне планування, організацію і контроль інформаційної діяльності і процесів, а також комунікації всередині підприємства з метою поліпшення його роботи. При цьому обов'язковою умовою є цілеспрямоване використання інформації як ресурсу. З огляду на це в процедурному відношенні слід виділити три фази, які повинні бути орієнтовані на конкретні потреби: пошук, обробка і

розподіл інформації. Залежно від обсягу, змісту і якості даного ресурсу ці процеси реалізуються на оперативному, тактичному і стратегічному рівнях. Та за будь-яких умов передусім необхідно усвідомити, яку інформацію слід шукати, в якій формі її обробляти, кому вона потрібна на підприємстві і чи існують взагалі реальні можливості ефективного інформаційного забезпечення. Звідси, завданнями інформаційного менеджменту мають бути: аналіз і пошуки можливих рішень для задоволення інформаційної потреби; оцінка потенціалу внутрішніх і зовнішніх інформаційних джерел; забезпечення робочого інструментарію інформаційного процесу; організація інформаційного процесу на всіх підрозділах організації.

Оптимізація існуючих на підприємстві структур обробки даних повинна орієнтуватися на три взаємопов'язаних рівні — діючі структури обробки даних; системи, впроваджені на цій базі; досягнуті за їх допомогою результати відносно фактичної інформаційної потреби. На практиці впровадження системи інформаційного менеджменту передбачає в першу чергу оцінку апаратного забезпечення та його ролі на підприємстві. Необхідно вибрати таку форму інфраструктури, яка б забезпечила внутрішньофірмовий та зовнішньомережевий зв'язок з партнерами на ринку.

Інформаційний менеджер при цьому розуміється як генераліст, який здійснює будь-яку організацію через інформаційні і комунікаційні зв'язки. Формування інформаційної інфраструктури організації і реалізація внутрішніх і зовнішніх комунікаційних відносин приводить до його зав'язку зі стратегічним менеджментом.

Отже, інформаційний менеджмент «покриває» всі формальні зв'язки організації, охоплюючи інформаційні носії, і людей, і предмети. Можливості застосування інформаційного менеджменту фактично не обмежені: виробничі, комерційні, культурні, медичні установи, державні, суспільні інституції. Як стиль мислення і діяльності, інформаційний менеджмент підкріплюється різноаспектними методичними комплексами, що охоплюють весь спектр знання і навичок організації комунікаційних та організаційних процесів: від техніки і

технологій, інформаційних систем до інформаційного маркетингу, стратегічного планування і суспільних зв'язків.

УДК 658.51

Т.В. Білецька, асистент
Д.О. Глущенко, М.О. Дудка, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ СТАНУ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ РЕСУРСНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Підприємства України працюють зараз в умовах нестабільності, невизначеності, постійних змін. Ефективна діяльність підприємства не може здійснюватись без систематичного визначення та використання наявних можливостей, тому що потенціал організації, як правило, вище рівня його фактичної реалізації.

Важливим елементом успішної діяльності підприємства є ефективна розробка та реалізація ресурсної стратегії. Ресурсний потенціал складається з наступних елементів: пріоритетні напрямки використання ресурсів, відповідні та погоджені із стратегічними та поточними цілями підприємства, наявні обсяги ресурсів підприємства, виробничі можливості підприємства, характеристики інфраструктурних та інституційних чинників, наявність яких є необхідною умовою для повного й належного використання виробничих можливостей підприємства.

Одним з основних етапів стратегічного планування ресурсного забезпечення підприємства є розбудова системи управління, а саме проектування організаційної структури, розподіл виконавчої відповідальності, створення механізмів передачі та обміну інформацією.

Отже, головною метою розробки та реалізації ресурсної стратегії є акумулювання комплексу ресурсів, який за параметрами структури, кількості, якості відповідав би потребам сталого розвитку. Визначення потреби в стратегічних ресурсах при формуванні ресурсної стратегії обов'язково має